

Resan

En resa är en längre förflyttning där vi vinner erfarenheter och får andra perspektiv.

Resan kan vara till andra sidan jorden men lika väl ett möte med konst, nya idéer och människor, och det mötet, den resan, kan lika väl vara hemma vid köksbordet.

Konstnärerna Alf Björk, Harry Loontjens, Gunnar Ottosson och Roger Simonsson har under många år rest tillsammans. Målen har oftast gällt utställningar som Documenta i Kassel eller Biennalen i Venedig. Aktuella nya landvinningar inom konsten. Upplevelserna och de ofrånkomliga samtalen runt konst i allmänhet och de aktuella utställningarna i synnerhet, har under åren fört dem samman men säkert också innehållit utmaningar. Trots, eller kanske på grund av, denna långa vänskap har de dock aldrig tidigare ställt ut tillsammans.

Nu möts deras olika livsresor både mentalt och på samma plats, i samma utställning. Resrutten som tidvis har konvergerat och vägar korsats, tidvis divergerat för att kunna följa det nödvändiga personliga inre spåret, möts här.

Alf Björks installationer blir en resa in i hans eget liv, hans rötter. Från sin hembygd, som han uppsöker, undersöker och genomkorsar samlar han naturens egna material, som lera, jord, sand, kalk och kol. Som gott motsvaras av den torra temperan i måleriet. Naturen förs in i konstverken och ordnas i något som påminner om en vetenskaplig analys. Organiserat i ruttmönster och arkitektoniska former. Kaos ställs mot ordning, abstrakt mot konkret, historiskt mot nutid. Men samverkar också och blir en dynamisk enhet.

Harry Loontjens har gjort den konstnärliga resan från det mycket lilla objektet till kraftfulla offentliga utsmyckningar, från brukskonst till den konstnärliga frihet som gör allt möjligt, och lika svårt. En svetsutbildning var språngbrädan för den resan.

”Snubblande lätt” kallar han dessa konstruerade abstraktioner. I bemärkelsen att man aldrig kan tvinga fram något konstnärligt. Hellre då snubbla över en ingivelse, en idé. I lyckade stunder. De monumentala formerna strävar efter tidlöshet men inbjuder samtidigt till oväntade associationer.

För **Gunnar Ottosson** är färgen bärande. Med ambitionen att verkligen kunna sitt konstnärsmaterial, och med de gamla mästarna som förebild, har han blivit något av en nyansernas mästare. Denna ambition och kärlek till färgen genomsyrar målningarna. Resor har fört honom långt bort geografiskt, till andra länder och seder. Till andra solar och andra färger. Bilderna från Indien verkar också höra hemma i Indien, som om han stöpt bilderna i landets dallrande varma atmosfär.

Man skulle kunna kalla **Roger Simonsson** abstrakt expressionist, och då ska man hålla i minnet att detta inte innebär ett abstraherande av verkligheten. Dessa bilder talar snarare till våra känslor än till vårt intellekt. Lekfullt, svårtolkat och fritt. Vi känner både nerven i infallen och ett slitsamt sökande. De bottnar i det självupplevda, men målningarna är öppna för tolkningar och ger oss möjligheter att finna våra egna erfarenheter, i det vackra och det kärva.

Det gläder oss att våra fyra vänner nu bestämt sig för att mötas i denna utställning. Med vissa gemensamma bottnar blir det nya erfarenheter som kommer att leda in på nya vägar.